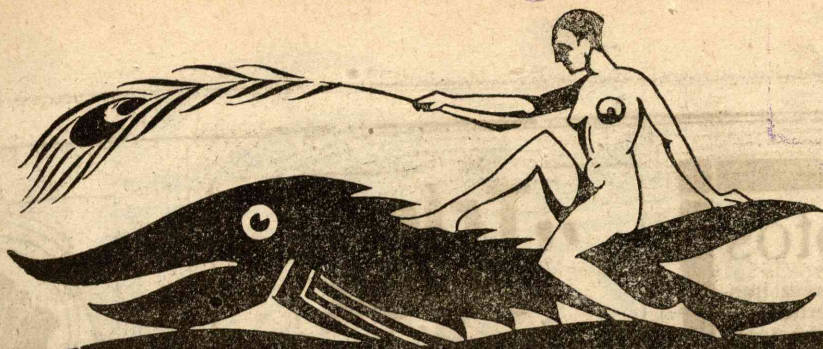
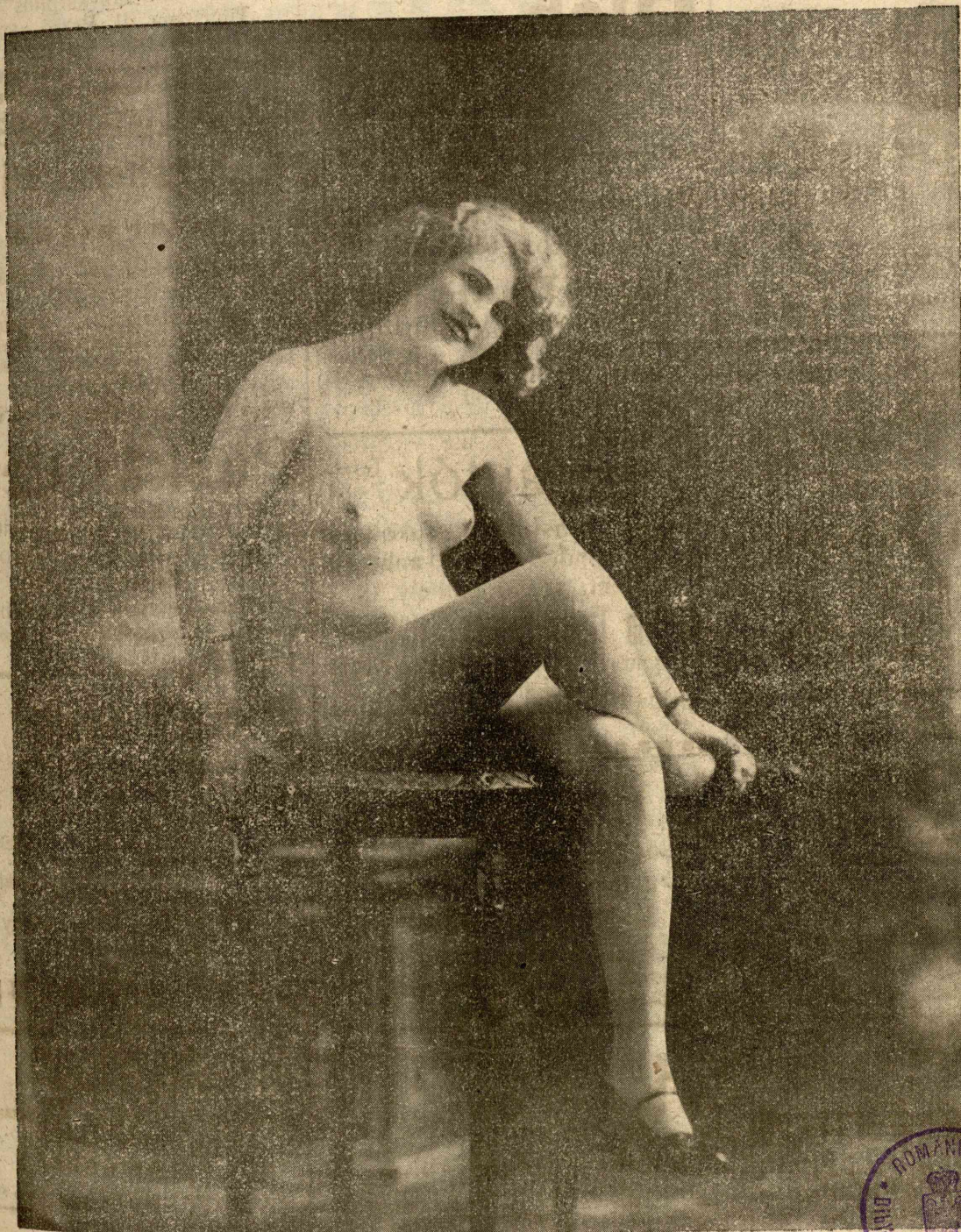

KAVIAR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Akt tanulmány

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Könyvtár készült eredeti felvétel. © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Akt-Photos

Eredeti ultra modern, művészi francia kiadás. Csak műértőknek! Továbbá: könyvek, ritkaságok, specialitások, orvosi és anatómiai művek.

Cim: Universum-kiadó képv. Horvát Vel.-Becserek SHS.
Postafiók 56
Azonnali válaszporto mellékelendő! (1)

a Grand Hotel mellett

Legszebb
frizurák,
maniküre.

Legjobb
hajfestés,
hajápolás

Legolcsóbb
illatszerek és
piperecikkek,
P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timișoara, str
Alba Iulia

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagylalt és jeges kávé **Mann** cukrásznál kaphatók. Timișoara, II., Andrási ut 12.

Sánta István

uri és női cipész

Gyárvaros, Bárány utca 21. — Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt.

Lloyd kávéház, Timisoara

Kellemes szórakozó hely,
fagylalt, kiltűnő jégbehűtött italok
Esténként elsőrangú cigányzene-
nek ar hangversenyek.

Butorfényező, szobafestő és mázoló!
Elvállal minden e szakmába vágó munká-
kat a legszolidabb árak mellett.

Speciálista butorfényezésben.

— Vidéki rendelések előnyösen. —

Gábor János

TIMIȘOARA, IV. Bem utca 13 sz
Lakás: Str. Gen. Foch (Fröbl u.) 13 sz

„Tries” cipők

els rendűek és tartósak
Tries, Timișoara IV. Begajobbsor 19.

KLEIN JENŐ

bőrönd és tördíszmű üzlete, Timișoara
Belváros, Mercy-utca 3 Legolcsóbb be-
vásárlási forrás utazási és divatickekben

Autókarosszérléka

a legmodernebb kivitelben készit

Oláh

Mihály

II. Rákási ut 1. sz.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoni

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu Văcărescu 25
(Bemgasse)

Telef. 7-84 Bérautók Telef. 7-84

a legmegbízhatóbbak csukott és
nyitott. Minden időben kaphatók
Preciz javító műhely.

William Tichy Vilmos Garage de
Automobil
Timișoara I. Piața Unirei (Domtér) 8
Telefon 7-84 Szolid árak. Telefon 7-84

Poloskairtás.

Szállodák, vasúti hálókocsok és
magánlakások poloskairtása

DIRLEA

speciális feregmentesítő vállalat
Timișoara, II. Nagyotlás utca 1 sz.
Törökcsászár, 1-es villamos megálló.

H

a ön helyben
nem kapja meg a Káviért sziv-
essége tesz vele a káviért vatalnok.
ha erről munket levelezés alapon értesít

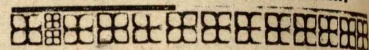
Reichard Gyula

műbutor-kárpitos

Timișoara III. Rezső utca 13

Telefon 22-13

Speciális modern bőrbutorok
legfinomabb kivitelben.

Klugesherz Viktor

kárpitos

Temesvár Józsefváros, Bonnaz-u. 15

Divánok, ottománok, lőszórpárnák
észítésére és szakszerű javítására aján-
kozik. Kész árak nagy választékban
olcsó árakon.

Puskás Péter

Épület és butorasztales

Timișoara III. Bul. Carol 68
(Hunyadi ut)

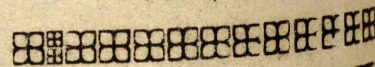
Elfogad minden e szakmába vágó
munkát a legjobb és legolcsóbb
kivitelben

Fortuna !

bizományi vállalat,
Gyárvaros, Strada
Dacilor (Főutca) 56 szám.

Átvesz bizományi eladásra különféle szük-
ségleti cikkek, butorokat, arany-, ezüst-
tárgyakat, festményeket, szőnyegeket, csil-
lárokat és kézimunkákat.

— Meghívásra házhoz megy. —
Vesz, elad.

„Megváltás”

poloskairtószer minden háztartásban
nélkülözhetetlen kapható:

Waisz Antal

butorútlakban II. Mária-utca 4 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Folyószámlák:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Lszámítoló és Közgazdasági
bank r. t. fiókja,
Kosice (Kassa)

Jugoszláviában:
Általános Hitelbank r. t.
Subotica-Szabadka.

Megjelenik minden
kedd.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	720 lei
Fél évre	—	360 lei
Negyed évre	—	180 lei
Egy hónapra	—	60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
20 lei, Bucarestiben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 líra; 2 fr. frank; 20
pfenning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta.

Főszerkesztő:

DINYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BENGI

Művészeti szerkesztő:

KOH-I-NOOR

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a lapunkra való hivatkozással van megengedve

Hangulat.

Eredeti kézirat.

A Westbahnhofnál autóba ültette Ervin a lányt. A taxaméter csendesen siklott végig a még mindig forgalmas köruton. Később bekanyarodott kisebb, csendesebb utcákba.

A komor, nagy házak némán meredtek neki a sötétnek.

Hallgattak.

A lány fáradtan dült hátra az ülésen. Lehunyta a szemét. Ervin a kis arcot vizsgálta. Bájos, üde, fiatal arcocskák! Még szinte gyerek.

Ilyen az élet. Belesodorja a szerény kisvárosi lányokat a főváros zajába. A megélhetés... a munkakényszer... és itt —

Egy pillanatra mintha elfogta volna valami halvány lelkiismeretfurdalás-féle. De csak egy rövid pillanatra. Azután elhessegette magát a józan gondolatokat:

— Eh mit, ha én nem teszem meg, megteszi más.

Rágyújtott egy cigarettára.

A lány felnyitotta szemét.

— Messzire vagyunk? —

— Még egy negyedóra. De

burkolódzon jól be a kabátjába, hiszen maga fázik, egé-

szen átjárja a hűvös éjjeli szél.

A lány összeborzongott. Szorosra vonta magán akönynyű kis tavaszi kabátját és ismét behunyta a szemét.

Az auto továbbment az éjszakába. Ervin gondolkozva fujta maga elé a füstöt és kezében meg-megremegett a cigaretta.

*

A forró tea nagyon ízlett mindkettőjüknek és így, barátságos lámpavilágnál Ervin még csinosabbnak látta a lányt, mint a vonaton. Könynyű kis bluza alatt erősen domborodtak az érintetlen formák és a lábakon keményre feszült a csillogó harisnya. Annyira, hogy Ervin érezte, teljesen hatalmába keríti a vágy. Nem is tartóztatta többet magát. Melléje húzódott, átkarolta és összevissza csókolta.

A lány fáradtan, álmosan védekezett.

— Ne... ne!

Hangja siró, fájó, kétségbeesett zokogás volt, teste, formás pihegő kis leányteste csupa védekező vergődés.

Ervin lefejtette szomjas ajkát a lányéről. Magához von-

ta tartotta és beszélt hozzá. Beszélt. Gyöngéden, szépen, szerelmesen, vigasztalón. A leányfej lassan, fáradtan oda-csuklott a mellére.

Ervin gyöngéden fölemelkedett.

— Feküdjön szépen le, kislány, hiszen maga halálosan fáradt!

A lány leplezetlen őszinteséggel suttozta:

— Két éjele már, hogy nem aludtam. Az izgalmak, a jövő, az ut!

Ervin megvetette az ágyat.

— Jöjjön kislány. Szépen lefekszik. Aludjon szépen, nyugodtan. Holnap majd keresünk magának valamilyen irodát. Ne féljen, találunk... na jöjjön!

A lány fölállt. Lassan, tétován ment az ágy felé. Ott megállt.

— De —

Ervin megértette.

— Kérem egész nyugodtan vetközzön le én addig majd hátat fordítok.

Belevetette magát egy székebe, kezébe vette szórakozótan az asztalon heverő újságot. A keze remegett, és remegésbe vágott a teste is. Megőriztette, fölkorba csolta a vérét a finom, zizegő, sejtelmes ruhasusogás.

Most vetkőzik, — mi lenne, ha megfordulna hirtelen — nem — hisz ugyanis...

Idegesen dobolt lábaival a parketten.

Az ágy egyet recsent; a paplan suhogott.

— Készen vagyok!

Ervin megfordult.

A hófehér párnán egy édes bronzszínű fejecske feküdt. A paplan fel volt húzva az álláig, de az oldalakon ingerlően világított elő két hófehér, gömbölyű váll, rajtuk egy keskeny, csipkés kis szalag: az ingpántok.

A fiu odaült az ágy szé-
lére.

Szemeiben olyan ijesztő vadságban lobogott föl a vágy, hogy a lány ösztön-
szerűleg feljebb vonta a pap-
lant. Csak szemei, megriadt
ártatlan szemei néztek kö-
nyörögve a férfire.

Ervin fékezte magát.

Megsimogatta lágyan a dús
fiús haját.

— Hogy is hívják csak
kislány?

— Ella.

Ervin megdöbbsent.

Ella, — mint az ő huga —
az is tizenhatéves, és irodá-
ba jár — igaz, otthon.

Gyöngéden, melegen simo-
gatta végig a kis fejcskét.

— Ella, — Ella, — aludj
Ella.

És gondolatai messze száll-
tak.

Aludj, — mint a másik
Ella — az is alszik most —
bájos, szőszke lány. Ha egy-
szer ő is elindulna — az
életbe — ha ő is idegen
lenne valahol és rábizná ma-
gát egy ilyen előzékeny, ud-
varias fiatalemberre.

A lányt elnyomta az álom.
Görcsös kezei elernyedten
hulltak alá, a paplan lebo-
rult róla. Egészen finom, dom-
ború kis keblecskéig. A vé-
kony kis ing alól elővilágított
a gyenge rózsaszínű hús és
Ervin megremegett.

Előre hajolt, — magába
szívta az életet, a mámort.
Szemei ittasan, részegen ra-
gadtak belé a gyenge kis
testbe — mind előbbre ha-
jolt — ajka már a lány aj-
kán volt, teste már ráakart
feszülni a lányéra...

— Ella...

Nem. Felugrott.

Gyengéden betakarta az
alvót. Mégegyszer végignézte.
Azután ment. Eloltotta a csil-
lárt. Belévetette magát egy
karosszékbe: itt fog ő alud-
ni. Behunyta a szemeit.

Az éjszaka hallgatott.

Nem tudott elaludni. Va-
lami űzte, hajtotta.

Tőle pár lépésnyire ott fe-
küdt az a finombőrű, forró-
testű lány. És az éjszakába
vad, hívó, szerelemmuzsika
szórt csodás melódiákat: szí-
vében vad érzésvihart kor-
bácsolt fel a finom, halk,
szabályos érintetlen lélek-
zés.

Halkan fölemelkedett, oda-
osont az ágyhoz. Az alvó
fölé hajolt. A bájos kis arc
megnyugodva, boldogan mo-
solygott.

— Ella...

Megigazította a félrecsu-
szott paplant, egy halk, gyön-
ge csókot lehelt a hajába és
— fölemelkedett..

...pedig, a paplanból olyan
izgató, fiatal leánytestszag
áradt ki és a haja, bronz-
színű, fiús kis haja olyan
illatos, olyan nagyon, nagyon
illatos volt.

Györy Endre

Merossi Károly url szabó

III. Csáky u. 8. Bejárat Dózsa utcából
Alapított 1877

Készíti a legelegánsabb, leg-
tartósabb és legolcsóbb
öltönyöket, felöltöket
és télikabátokat.

Akt-tanulmány.

Eredeti kézirat.

Ancy a szőke asszony a se-
mes fűvön feküdt. Rágcsálta a fü-
szálakat, míg plasztikusan me-
telen teste elomlott. Jött Ella a
barátnője. Szeme tágranyilt:

— Ancy!

Az asszonyka nevetett.

Meztelen-kultusz van. Csak
az, kinek hibás a teste, takarja
el. Lásd az enyém nem hibás.
Felállt.

Meztelen testén fényesen siklot-
tak a fénysugarak. Formás volt és
grációzus, mint egy kecses őz.

Ella szeme izzóan tapadt a for-
mákra. Megüvegesedett.

Ledobta ruháit.

Teste hibátlan volt és szin-
telen kecses.

A levegő körülcsókolt és le-
gyezte őket és ebben volt valami
biztatás féle.

A szőke asszony barátnőjéhez
lépett.

Keze megsimogatta a rugalmas
mellecskéket.

— Édesek!

Aztán kissé a testéhez érte-
bátlan combjai... Csakis egy ke-
csessé.

Simogatásai egyre forróbbak le-
tek. Egyre melegebbek. És egyre
akaróbbak.

A barna asszonyka idegesen
remegett.

Ancy... Hirtelen átfonta... Ma-
ványszépségű és szabatos-
karjai erősen átkulcsolták és az
asszony úgy érezte, hogy testéhez
hirtelen egy nagyon meleg áram
feszül...

Ő is átkarolta.

Hibátlanok. Kecsesek és tiszták
voltak a sugarak özönében.

Aktok...

Lassan lesimultak a selymes
földre. Kigyózáva és fehéren.

— Ancy...

— Ella...

Összeremegetek.

Grigoriu Nicolae cipész

Timisoara-Fabrica Str. Trei Crai
(Három Kir. u.) No 11.

Készítem a legelegánsabb és a legolcsóbb
férfi és női cipőket a legújabb divat sa-
rint. E műhelyben kész cipők a legújabb
kivitelben kaphatók.

Olcsó árak!

ASSZONYSZERELEM

Eredeti kézirat. Írta: Győry Endre

Magda megállt a második sorban. Elegáns volt, szép és hódító, mint egy istennő. Lángvörös, buja hajkoronája égő szerelem-glóriaként fonta körül hófehér arcát.

Még egy rövid percre végigfutott szeme a termen, idegesen szórakozottan, azután leült. Izgatottan, remegve süppedt be a bársony zsölyébe.

A hangversenyterem már színültig telve volt és a közönség lázas kíváncsisággal várta a mestert. A fokozott érdeklődés jogos volt. Az amerikai sajtó csodás kommentárral konferálta be Ben Rayt az emberfölötti produkciókat, bámutatos dolgokat előadó indus hipnotizőrt.

Magda izgatottsága azonban egészen másmilyen volt.

Ő nem a mestert, az embert várta, Ben Rajt, a hódító szépségű bronzbőrű fiatalembert.

A véletlen csodálatos játéka úgy hozta ugyanis magával, hogy együtt utaztak a hamburg berlini gyorson.

Ketten voltak az első osztályú fülkében. Berlinben a pályaudvar zűrzavarában azután elvesztették egymást, de Magda érezte, mélyebb hatást gyakorolt különös utitársa, mint egy közönséges vasuti flört emléke.

Magának pedig kénytelen volt bevallani, hogy szerelmes.

Vágyik, valami ellenállhatatlan erővel vonza ehhez a kulturált lelkű, de szilajszemű, féktelenvérű, bronztestű férfihez.

Türelmetlen volt. És féltékenyen hallgatta maga körül a sok lány és asszony csacska beszédét. Mind a fiatal hindu csodálatos szépségét, különös varázsát rajongta körül.

Magda féltékeny volt és ideges.

— Vajjon emlékszik e rá, észre fogja-e venni?

Erős taps rázta fel álmódosásából.

Ben Raj megjelent a pódiumon.

A fiatalember gyönyörű metszésű bronzszínű arca mint egy csodálatos, római istenszobor emelkedett elő a hófehér ingmellből.

Igy frakkban még szebb, még hódítóbb, még ellenállhatatlanabb volt.

Magdát forróság öntötte el. Tekintetét mereven előre szegezte. Minden idege megvonaglott a nagy feszültségben.

Vágya mint egy kényszerítő, pa-

rancsoló szuggesztio sugárzott a férfi felé.

— Észre kell vennie, észre kell vennie.

Ben Raj némán meghajolt. Szemei hirtelen végigfutottak az első soron.

A második sorban aztán megpihentek. Csodálkozva melegen.

Magda fölujjongott.

Néz. Megismert.

Ben Raj megkezdte csodálatos mutatóványait és a közönség követelődve tapsolt. Csak még egyet. Csak még egyet.

A mester meghajolt.

— Egy nő ha lenne szíves fölfáradni.

Szemei megpihentek ott a máso-

dik soron. Magdát égette a tekintet. Perzselt. És fölkorbácsolta a vért. Egy szuggesztív parancsoló erő fölkényszerítette.

Nem akart és mégis ment. Hitták a szemek. Kellott mennie. Ott állt a férfi mellett.

Arcán érezte azt a különös, simogató szempárt.

A férfi mozdulatlan ajkai megremegtek.

— Tudtam, hogy el fog jönni, vártam.

Magdának földobogott a szíve. Ott fojtogatta a szavakat a torkán. Beszélni akart de nem tudott. Remegett.

Leereszkedett egy székre.

A férfi szemek ráemelkedtek és

CLISE FENYŐ, TIMSOARA

AZ INDISZKRÉT INAS.

- Miben fürdik méltóságod, hogy ilyen finom a bőre?
- Gyönyörben.

megmozdult még egyszer az ajak. Egyszerűen csendesen, halkán és mégis határozottan. Parancsolva.

— Holnap este várom a lakásomra. Eljön...

Magda felelni akart, tiltakozni. csak vonaglott, csak vergődött. Érezte ereje lassan elhagyja és szemei elé ködös sötét, misztikus álom borul.

A közönség hosszú, sötét kígyó-vonalban rajzott kifelé a teremből. Pár perc múlva már a szélrózsa minden irányába sötét emberfoltok, fogatok, autók szóródtak szét.

Magda egy autóból vetette magát, szemei könnyben égtek.

Szerelmes volt abba a férfibe és Gyűlölte.

Érezte, megadta volna magát neki, de nem így. Parancsára. Kényszerítve, így nem.

Pedig érezte, tudta, el kell mennie holnap.

Meg van hipnotizálva és bárhogy ellenszegüljön üzni hajtani fogja holnap a titokzatos erő a férfihez.

Megborzongott.

A férfinek a hatalmában lesz. Tehet vele amit akar

Torkát sirás fojtogatta. Egy férfi, aki így hódítja meg. Erőszakkal.

— Alávaló.

Vad gyűlölet lobogott föl szemeiben és véresre harapdálta ajkát.

De ellenkezni fog a végsőkéig. Ellenkezik. Mert gyűlöli, gyűlöli azt a férfit.

Az autó, némán, könnyedén simult belé az éjszakába. Vitte a lányt, a lány sirt.

*

Magda idegesen dobbantott lábával a pazar berendezésű szállodaszoba szőnyegborította padlóján.

— Hivott, jöttem, mit akar? Gyűlölöm. Miért kényszerített ide? Erőszakkal, akaratom ellenére?

— Akarata ellenére.

— Igen. Erőszakkal, hát most itt vagyok. Tessék. Meg van elégedve?

A férfi arca elsötétült, ajkai egymásba haraptak. Egy percre mintha minden izma megfeszült volna, mintha a lobogó tűz kiakart volna csapni a lelkéből pusztító vad lángban.

A másik percben azonban már nyugodt volt, szép és hideg, odahúzódott a nő mellé.

— Egy csókot akarok. Csak egy

csókot. Hajnalban megyek. Visz a vonat. Elbogar velem a messziségbe. De olyan türes marad a szívem. Azt akarom, hogy ha idegenül belérobogok a messziségbe, kísérjen valami.

Valami szép, egy hangulat. Egy csók. Egy asszony csókja, aki nekem nagyon, de nagyon tetszik.

A halk, fojtott hangú szavak úgy simultak Magda lelkére mint valami csodálatos elragadó melódia. De szívében fölgerjedt a düh. A megsértett asszony. Megakar csókolni és magáévá akar tenni. És mindezt erőszakkal.

A férfi közelebb lépett, Magda érezte forróságát. Testén láz remegett át, feje önkéntelenül is hátra-csukott és kéjes borzongással érezte, mint tapad a férfi ajka lassan, szenvedélyesen az ő ajkára.

Visszacsókol, de azután rémület töltötte el.

Most, most, már nem bír magával.

Elhatározta, védekezik. Magához szorította reitükjét, a kis gyönyházpisztoly érzése nagy nyugodtsággal töltötte el.

Nem, nem adja meg magát.

Gyűlöli ezt a férfit.

Ben Raj gyöngéden levonta ajkait a nőéről, ráforrasztotta a kezére. forrón hosszan. Azután kiegyenesedett. Nyugodtan. Hidegen. Csak a szemeiben lobogott meg szent szerelemtűz.

— Nos szabad, visszaadom a szabadságát.

Magda ajkába harapott. Ezt nem várta. Keze ökölbe szorult kis lábával dühösen toppantott.

— Maradok.

Ledobta kabátját. Leült a pamlagra. Egész teste remegett a felindulástól, lelkében csatát vívott a vágy. A férfi csak állt, némán mozdulatlanul.

Karba fonta a kezeit, várt.

Magda végighanyatlott a pamlagon. Fiatal kis testét előntötte a láz. Keblecskéi pihegő ritmusban játszadoztak a feszülő seiyemmel formás lábai plasztikusban feszültek rá a pamlagra. Lihegett.

— Jöjjön ide.

A férfi megmozdult. Odalépett melléje, Letérdelt belenézett a szemeibe.

Egyszer alkonyatkor, a szent Gangesz partján láttam ilyen gyönyörűen csillogó szemeket. Zengő lótszok usztak le a szent folyón és én szerettem.

— Szeres, mint akkor.

— Akarod?

— Akarom.

Rácsókolta a nőre. Maga mellé vonata. Játszott vele. Babusgatta.

Lehunyt a szemeit. Testén ki-mondhatatlanul kék sugárzott végig. Különös kábulat fogta el. Hangulatok, illatok röpködtek körül. Ott volt a szent Gangesz partján és ránézett a folyóra:

A nagy vizen lótszok usztak alá. Különös, érdekes megismerhetetlen ezerszintű virágok, olyanok, mint az asszonyok szerelme.

És zengtek.

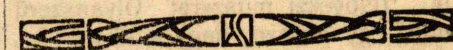
És szép volt a daluk. Gyönyörű. És a parton férfiak álltak nagy, nagy tömegben és mind hallgatták.

És mind másképen hallották.

És mind ezt mondta:

...szép volt, gyönyörű.

Vége.

Levél

Eredeti kézirat.

Ön nem fogadta tegnap köszönésem
Nem köszönök holnap Önnek már én sem

Ön miatt került házam, kertem dobra,
Nem tesz semmit! Ön balra megy,
én jobbra

Ön nem fogadta tegnap köszönésem
Oh egykor másképp volt, ha jól emlékszem

Mosolygott ha valahol elfogott
A szép mosoly a pénzzel elfogyott

Ön nem fogadta tegnap köszönésem
Arcomat vérbe borítá a szégyen...

Ma már megértem s csöppet sem haragszom
Nem tehet róla hiszen Ön is asszony.

Fogadni fogja újra köszönésem
Ha meghallja, hogy van már bőven pénzem

S én visszatérek, hogyha Ön ezt kéri
Mert... számár vagyok, miként minden férfi.

(sz)

Egyértelműségek.

Eredeti kézirat. Lapunk részére írja Győry Endre.

Egy kis operáció.

— Jelenet. —

Szin : Orvosi rendelő.

Személyek : Orvos.

Fiatal lány.

Mama.

Orvos (folytatja) ... egyáltalán nem olyan nagy dolog, kérem.

Fiatal lány (aggódva) És nem fog fájni ?

Orvos Egy keveset mindenestre fog fájni, na de azt hiszem megéri az a gyönyörtiséget...

Fiatal leány : Oh azt természetesen hiszem, már úgy vágyok rá...

Orvos : Minden lány így van vele... (előveszi műszerét. Olyanszerű mint egy hosszú, hegyes tű.)

Fiatal lány : (kiváncsisággal ve-
gyes félelemmel nézegeti) Ezzel ?

Orvos : Ezzel.

Fiatal lány : Milyen hegyes (meg-
borzong.)

Orvos : Ilyen hegyesnek kell lenni, különben nem lenne képes át-
furni. (Babrál vele.)

Fiatal lány (izgatottan megtapo-
gatja) milyen erős...

Orvos : Kemény mint az acél...
Kezdhettük.

Fiatal lány (zavartan) Lefeküd-
jek ?

Orvos : Lehet állva is, ülve is,
nem bánom feküdjön le.

Fiatal lány (ráfekszik a műtőasz-
tatra.)

Orvos (elhelyezi) Így, na, ne fél-
jen, mit remeg, pár perc, tartsa szé-
pen ide, így.

Fiatal lány (behunyja a szemét)
De vigyázzon doktor ur, hogy a kö-
zepén.

Orvos : Tudom kérem, tudom nem
első esetem, (a tűt ovatosan beil-
leszti a husba, mind mélyebbre és
mélyebbre nyomja.)

Fiatal lány (fáj neki nyöszörög.)
Pihenjen egy kicsit drága doktor
ur.

Orvos : Nem lehet, addig kívül a
tűm. Most egészen át van tűzesít-
ve. Jó forró. Kemény, most lehet...
(mind beljebb nyomja, valósággal
fur)

Fiatal lány (nagyon szenved) Fáj,
fáj.

Orvos : Majd elmulik. (Liheg a
munkában) ezen minden lánynak

tul kell esnie, (már nagyon mélyen
benn jár a tűvel.)

Fiatal lány (most nagyon fáj ne-
ki. Sziszeg.)

Orvos : Nem baj, minjárt megvan
még csak egy vékony hártya tartja
össze.

Fiatal lány : Jaj.

Orvos : Na most, (a hártya elsza-
kad)

Fiatal lány (sikolt.)

Orvos (fölemelkedik ovatosan ki-
huzza a tűt.

Fiatal lány (egy kicsit sirva) Vér-
zik, (egy pár vércsöpp a műtőasz-
talt borító lepedőre hull) jaj kedves
doktor ur, bocsásson meg, egészen
összevéreztem a lepedőjét.

Orvos (mosogatja a tűt, udvaria-
san) Nem tesz semmit kérem, ugye
már nem is fáj Csak még vigyázni
kell pár napig, hogy ne legyen va-
lami következménye, nehogy esetleg
földagadjon. Na ugye már nem is
fáj ?

Fiatal lány (nem tudja sirjon e
vagy nevéssen. Tapogatja a meg-
sértett helyet.) Még egy kicsit fáj.

Mama (közbeszól) Ha még egész
kicsi korában tettük volna meg ezt
vele abszolút nem fájt volna. Tudom
magamról. De hát az én férjem, az
ő boldogult édes apja olyan nagyon
jó ember volt Aszonta : minek an-
nak a gyereknek függő ? Hogy sir-
jon mikor átfurják a fülét ? Így az-
tán abba maradt. De most, hogy a
Lili megnőtt és annyit kért, hogy
anyukám így, anyukám úgy, Isten
neki gondoltam, veszek neki egy
függőt... azután kifuratom a fü-
lét.

Fiatal lány (boldogan) csakhogy
tulestem rajta !

Mama (fizet elmennek.)

Hölgyek egymás közt

— Mond drágám, mitől van oly
szép arcbrőd ?

— A M a d o n n a crémtől !

— Hol vetted ?

— Az új belvárosi M a d o n n a
gyógyszertárban, szemben a Mühle
virágüzlettel.

Ez a hely

a M i a
K r é m
száma-
ra van
fenntartva, amely a dr. Kovács
gyógyszertárában, Timişoara-Fabrica
kapható, de a hirdetést nem közöljük,
mert mindenki tudja, hogy a M I A
K R É M-nek nem kell van reklám.

A prostitúáltak sorsa.

— Eredeti kézirat. —

Erre a kérdésre nyílt, egyenes
választ majdnem lehetetlen adni. A
prostitúáltak nagy része már fia-
tal korában áldozatul esik az előbb
vagy utóbb szerzett nemi betegség-
nek, (elsősorban szifilisznek,) amely-
nek pusztító következményei van-
nak. A prostitúciónak eme szerzett
foglalkozási betegségei mellett na-
gyon fontos szerepet játszik az, hogy
az életmód — iszákosság, füstös
helyiségekben való állandó tartó-
zkodás — tönkre teszik az egészsé-
get, tuberkulózis, vérszegénység, síb,
betegségek lépnek fel.

Ha a prostitúált elérte azt a kort,
amikor már semmiféle ingerrel nincs
a férfivilágra és ha nem tudott meg-
takarítani annyit, hogy valami cu-
korkaüzletet nyisson, vagy trafikot
vásároljon, akkor olyan foglalkozást
kap, mely régi iparával némi kon-
taktusban van.

Például kerítőnő, bordélymama,
szobaközvetítőnő lesz vagy a főleg
kikötő városokban nagyon divó le-
ánykereskedők ügynökévé szegődik
és ha már ezekkel sem boldogul,
akkor az egykor ünnepekt és körül-
rajongott szájha valamelyik utcai zöld
házikó felügyelő nője lesz, vagy
más hasonló foglalkozásra szo-
rul.

Nem ritka eset az sem, hogy a
szájha kliensei között akad egy fér-
fi, aki komoly érelemre gyullad
íránta és feleségül veszi. S ép olyan
bámulatos, mint jellemző dolog, hogy
az egykori prostitúáltból többnyire
a legjobb feleség és a leggondosabb
anya lesz, ámbár ritkán nevezheti
magát anyának, ami viszont termé-
szetes következménye annak, hogy
a kicsapongó életmód megártott a
nemi tevékenységnek.

De ha mégis anyává lessz és a
véletlen úgy akarja, hogy a gyerme-
ke lány, akkor anyai felelősségének
teljes tudatában minden gondja az,
hogy ezt a lányt a lehető legtisztés-
sésebben nevelje, hogy megóvja
minden veszélytől és megkímélje
azoktól a megaláztatásoktól, me-
lyekbe neki oly bőven volt része.

B. G.

Fény a szomszédházban

Írta: Brandstädter Károly.

A lihegő tél vége felé járt. Este hat óra volt és az alkonyat hulni kezdett sötét foltokban. A széles ablak előtt ültem és kinéztem a nagy öbölre, melyen duhaj árbocerdő imbolygott. Ovatosan szállt föl a tengerből a homály és halkán görnyedten ropózkodott a szárazföldre és befolyt a szobámba. Amidőn megfordultam, mögöttem csupa sötétség volt s bizonytalanság fogott el. Kint valami létra recsegett. A lámpagyújtó járt künn ép az ablak alatt. Amint tova ment, belerugott egy üres petróleumhordóba, mely odvas kongással gurult a kövezeten.

Az átellenes ház ablaka nyitva volt és mögötte a homály gomolygott. Azután gyertyával a kezében fiatal lány jelent meg a szobában. Nem sejtette, hogy figyelem, az ingen kívül csak egy rövid flanelszoknya volt rajta, csupasz lábai vörös papucsokban végződtek.

A kéz mely a fényt tartotta, vörösen villogott.

Bájos éjszakai kép vott, szebb modelt egy festő sem talált volna. A gyertyatartót egy kis kandalóra tette.

Hátát fordította felém, lehajolt a kéken izzó kálynához és fát rakott rá.

Az alsószoknya a magasba szökött és pár pillanatra egy mintásan formált hátsócomb és egy bájos, kerekded ülep fehérlett felém.

A finoman hajlitott vádlikat már az előbb csodálhattam meg.

Leült egy íróasztal elé. Fejét egyik kezének támasztotta, könyöke combján pihent.

Egyik lábát láthattam az ülepcsont kidudorodásig.

Mig fent a vállon az ing olyannyira lecsuszott hogy felfedett egy szűzies kebelt, két kis egészen keményen domborított emlővel, melyeknek közepében egy egy rózsás bimbó kiélesedett a fehér bőrről.

Azután függönyt húzott ablaka elé és sötét volt minden.

— Vége. —

A senki fia

Eredeti kézirat.

A házban ekkor nem volt semmi nesz
És csend honolt a tizenkét szobán
Tárgult szemmel és kiszáradt ajakkal
Ottan reszketett tizenegy leány.
Bezárt spalettán áttüzöti a nap,
Glóriát font egy sápadt lány fölött
S a méla csendben szólott valaki:
Ó, milyen édes aranyos kölyök.

Tizenegy lányok ottan sirtanak
És sóhajtoztak: ó anyám, anyám!
És sosem érzett, szüzi örömök
Törtek magosra az örömtanyán
Mosolygó csöpség kézről kézre járt,
Rekedt torkokból égve szállt a szó
S a ládafenékről csendbe fölkerült
Pár imakönyv és néhány olvasó.

A házból mintha eltűnt volna minden,
Ami csak szenny volt és ami szemét.
Virágot szórtak, csókkal borították
egy sápadt lánynak arcát és szemét
És liliomnak édes illatával
Tölt meg legottan tizenkét szoba.
Ó e szobákban, habfehér párnákon
Tán nem is tobzódtak örömök soha.

Buja nóták, otromba viccelések
Most nem törtek föl a szűk udvar során
Figyeljete csak: templomi fohász,
Zsolozsma zeng az ócska zongorán,
Ó szüzanya, ó égnek szent virága,
Festett ajkáról hallod most neved,
Tekints le rájuk és fogadd kegyedbe
Azt a szegény kis árva gyermeket.

Kálmán Jenő

Erkölcsképek Budapest mai életéből

Nincsen menekvés a szegénység elől — Mégis csak legbiztosabb kenyér a szerelem — Budapesti urinők a prostitúcióban keresnek menedéket — Egy főmérnök fiatal feleségének utolsó randevuja — Ezek után hogyan néznek ki a budapesti bordélyszalonok? — Milyenek a bordélyházak növendékei? — A Dob-uccai csoda

— Lapunk számára beküldött eredeti kézirat —

Budapest!

Mikor ezt e szót leirom, önkéntelenül is valami nagyot gondol az olvasó, nagyot és újat, ismeretlent, ami nem volt eddig, amiről csak félve beszélünk és itt-ott félve hallunk.

Pedig nincs új a nap alatt! Ami Pest erkölcséletében ma előfordul, az nem új, csak következménye, logikus következménye az idők gyors fordulatának. A szegénység elől nem tud senki menekülni. Legyen az ur vagy szolga, iparos vagy hivatalnok, napszámos vagy a legnagyobb állást betöltő egyén — mindenki egyformán érzi a szegénységet és senkinek sincs menekvése a szegénység elől. Sőt az uri osztály, mely nem bír annyira alkalmazkodni az időkhöz, talán ez érzi legjobban a nyomasztó terheket, mert az egyszerűbb nép hamarabb tulteszi magát minden. És ennél a pontnál kapcsolódik bele e pesti élet az erkölcsvilágba. Élni mégis csak kell. Aki nem tud, az egyszerűen öngyilkos lesz (Pesten hivatalos statisztika szerint naponta átlag 18 ember lesz öngyilkos), aki pedig szeret élni, az úgy él, ahogy lehet, ahogy tud.

*

K. J. ismert budapesti nagyvállalkozó volt. Az utóbbi években is még kitűnően prosperáltak üzletei, míg végre alig egy évvel ezelőtt, hirtelen tönkrement. Máról holnapra szegény ember lett s hogy az éhségtől valahogy meg ne haljon, fiatal, alig 26 éves felesége házaló lett. Képes levelezőlapokat árul s bekopogtat minden ajtón. Néhol vesznek tőle, néhol elküldik. Ha olyan helyre téved be — ami igen gyakori, — ahol egyedül álló férfit talál otthon, a fiatal asszony kacérkodik egy keveset és a nóta vége az, hogy ott marad egy futó pásztorórára és kap érte 50.000 koronát.

A levelezőlap csak ürügy, hogy minden házba bemehessen, — a főoglalkozás a szerelem. Naponta

átlag 2—3 ilyen helye van, amiből úgy ő, mint nyolcéves gyermeke, aki iskolába jár és a férje, aki valamit mégis csak keres, szüköszen megél.

Egy izben egy szemfüles detektív mepcsipte. Bevitte, megvizsgálták és meg akarták büntetni. A referesnek sirt és könyörgött, a vége az lett, hogy rendes igazolványt váltott és mint nyilvános nő, rendőri felügyelet alatt áll. Találkái azonban oly diszkrétén végzi, hogy soha senki nem jön rá. Most már jól megy neki. Aktatáskával jár és naponta megkeresi a félmilliót.

*

A Klauzál-uccában van egy ház, ahol az ugynevezett uri bordélyszalon létezik, ami nem tévesztendő össze a rendes ilyen szalonokkal. Ilyen uri bordély máskülönben az utóbbi években sok alakult Pesten, da ez az egy még máig is meg bírta tartani „nívóját“.

Ennek a szalonnak 80 előfizető rendes tagja van, akiket előzőleg toboroztak össze. Mindegyik talpig uriember s a tagokon kívül más oda be nem léphet, ha mindjárt milliárdokat is akarna adni az élelmes vállalkozónak. Ebbe a szalonba csak az a 80 férfi léphet be, az is csak a meghatározott időben, akik a törzskönyvben fel vannak véve és akiknek a tulajdonos fényképes igazolványt adott.

Itten nincsen taksa. Itt mindenki egyformán fizet havonta egymillió koronát, amiért négyszer lehet vendége a szalonnak. Kétféle előfizetési díj mellett havonta nyolc izben és hárommillió koronáért 12-szer. Ennél többször nem lehet, ha tízszer ennyit is fizetne valaki.

A bordélynak 40 nőtagja van, de egyiksem kimondott kéjnő. Ezek a főváros legjobb és legelőkelőbb társadalmából kerülnek elő, akiket pusztán a kényszerűség vitt arra, hogy egy-egy férfinak félórára átengedjék magukat. Ezeket a nőket a szalón alapításakor szintén előre

toborozták össze és mindegyik a bevétel 30%-át kapja. A szalonban nincsen rendes idő megállapítva. Ide a tagok bármikor bejöhetnek és igazolványuk keresztül lyukasztatásával történik az ellenőrzés.

Jőnévű urinők és fiatal 18—20 éves urilányok a tagok, valamennyien a legszebbek és a legtekintélyesebb női szépségek. Mindegyiken álarc van, mely a szemeket, homlokot takarja és az orrból egy kevés részt. A vékony kis selyem aztán lehetővé teszi, hogy senki fel ne ismerje s ez még akkor sem szabad levenni, ha valamelyik dúsgazdag előfizető élete függne ettől. A selyem álarc mögött vígan érzi magát az illető hölgy és észébe sem jut, hogy valaki megismerheti. Itt aztán utat talál a sok visszafajított vágy, a sok titkos északákon elsírt kéj utáni vágyódás, itt nem ismeri őtet senki, itt szabadon áldozhat a szerelem oltárán, itt nincsen szülő, itt nincsen előítélet és itt nincs semmi csak egy: Szeretni kell és szeretni muszáj, mert kell a pénz és élni kell!

A kerítőnő karmaiba sok olyan urileány téved, aki nem volna révaltalva az ilyen keresetre, de visszatér a kíváncsiság, mert kint az életben ilyesmiket nem tehet. Kint megtudják, de itt az ördög sem törődik ily csekélységekkel. Itt csak az a főszabály, hogy mindenki szép, kifogástalanul ápolat és tisztaság, legyen s hogy a betegségnek meg a látszata se merüljön fel soha, a szalonnak egy állandó orvosa van, aki ott lakik, ott a rendelője és minden férfit, minden nőt, ha nem is beteg, naponta megvizsgál. Ezt a kiadást részben a tulajdonos fedezi, de mindkét nembeli tagok havonta 100.000 koronával járulnak hozzá.

Betegség itt alig is fordul elő. Mihelyt valaki beteg, az orvos azonnal kezeli és a legkittünőbb Berlinből és messzi külföldről származó orvosságokkal gyógyítja.

A férfitagok pedig a legjobb

urak. Ami itt történik, az a falakon túl soha nem megy. Olyan az egész szalon, mint egy hatalmas család.

B. főmérnök valamikor a város szolgálatában állott. Politikai okok miatt elbocsájtották állásából s a legnagyobb nyomornak nézett elébe.

A családnak két gyermeke van. Egy hatéves fiú és egy négyéves kislány. Az alig 30 éves asszony, aki talán rá is volt utalva arra, hogy házibarátot tartson, minden megfontolás nélkül a szerelemben keresett és talált mentsvárat és így történt, hogy egy nagyon gazdag és nagyon ismert bankigazgatót szerzett állandó barátának, aki tényleg a kis családot titkon és bőkezűen ellátta.

A dolog ment a maga útján, a férj semmiről sem tudott s az asszony mindig azt hangoztatta, hogy egyik külföldi rokona küldi a pénzt, akit az ura még nem ismert. Egyszer azonban megtörtént a baj. A külföldi rokon felkereste őket, anélkül, hogy előre megírta volna. Az asszony nem volt otthon és a férj mindent megtudott.

Az élete most már keserű volt. A férj mindig az asszonyt figyelte, míg végre egy izben épp akkor kapta rajta, amikor barátjától lejött. Nem csinált botrányt, hanem hazament és csendben föbelőtte magát.

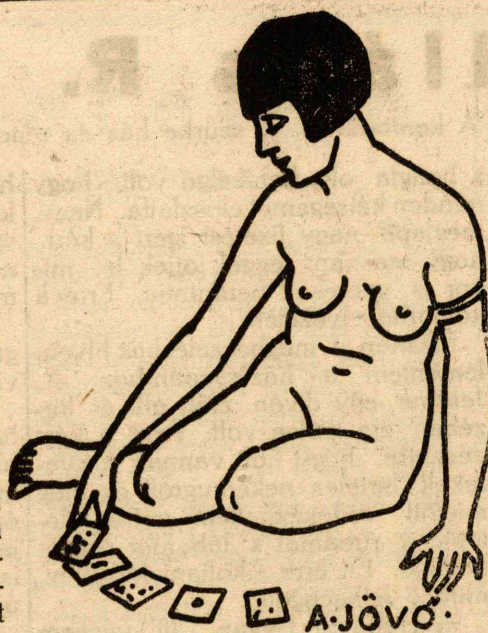
Az asszony nem mert férje szeme elé kerülni és azonmód visszament aglegény barátjához. Nála töltötte az éjszakát, amit pedig azelőtt soha sem tett meg és másnap reggel férjéhez néhány bucsusort írva, levetette magát az emeletről.

Szegény asszony nem tudta, hogy férje előző nap otthon szégyenében föbelőtte magát.

A gazdag barát a két kis árvát magához vette és a gyámhatóság előtt kötelezte magát arra, hogy mindkettőt felneveli. Neki ugy sincsen családja és talán kisebb lesz a bűne a Mennyei Biró előtt, ha ily formában gondoskodik az árvákról.

A pesti bordélyok ma sehogyszem néznek ki.

Mivel a titkos prostitúció hihetetlen méreteket öltött, nagyon világos, hogy a hivatásos kéjő alig bír megélni és épp azért is a bordélyok mind panganak. Ide csak

a gyűlevész nép jár, olyan, akit azelőtt még az ajtóig sem igen engedtek. Viszont a lányok is ilyenekből kerülnek elő. A csak valamire való pesti lánynak is ma barátja van és nincsen ráutalva arra, hogy nyilvános kéjő legyen, aki pedig tévedésből lesz az, iparkodik minél előbb a hivatásos utcalányok közül kikerülni.

Nincsen az a kínai vagy indus bordélytanya, ahol olyan keveredett társaság volna, mint pl. a Futó-uccai vagy az Alsóerdősor-uccai tanyákon.

Van itt az utóbbi helyen egy lány, aki Párizsból szökött meg, mert atyja teherbe ejtette; egy olasz leány Florenzből, akinek 14 éves korában egy paptól lett gyermeke, majd a háztanár hozta másállapotba, végre anyjának egy orvosbarátja rántotta ki a hinárból, akit viszont elcsábított édesanyjától. Anyja ekkor elűzte és így került a bordélyba. Van itt továbbá egy belgrádi szerb leány, akit ottani gazdája cserélt ki, mert ott nem akarta a vendégeket izgatni, miért is sok pasas kimaradt a lokálból. De van köztük egy hidegvérű angol is, aki mindig azt állítja, hogy apja lord, pedig olyan nevelése van, mint egy közönséges utcaseprő lányának. Legalább is a vendégekkel így bánt. Talál itten a kutató egy odesszai ukrán lányt is, aki valahányszor lejön a szobájából, sirva borul a földre és elmondja a „Gospodi pomiluj” c. szláv imádságot.

Szóval van itt keverék bőven, csak vendég nincsen. Ha van is, abban sincsen köszönet, mert a

zülött nép legzülöttebb osztályából kerülnek elő és a látogatás vége rendszerint verekedés. A Futó-uccai házban pl. már valami 30 éve van egy néger nő, aki ma is 22 éves, pedig testvérek között megvan 50. Egy alkalommal egy külföldi idegen tévedt be hozzájuk és érdeklődött kora felől. A nő azt gondolta, hogy ezt gunyból teszi és akkora pofont kent neki le, hogy az idegen feje úgy forgott a nyakán, mint a szélkakas. Természetesen az idegen sem volt rest és egy virágvázát csapott a nő fejéhez, mely ezer darabra tört és a 22 éves szűz feje három helyen horpadt be.

A pesti bordélyok bevitelre vannak szorulva, mert helyben senki sem megy oda, azért személyeztük a lehető legvegyesebb.

A Dob-uccában most alakult egy új bordélyház — melyhez legalább is a szokásokat véve alapul — hasonló alig akad Pesten. Ez a tanya abban különbözik a többitől, hogy annak személyzete csupa zsidó nő és jaj annak a nem zsidó lánynak, aki ide akarna belépni. Keresztény vendégeket sem igen látnak szívesen, de mégis megtürik, mert Istennem, ez üzlet és a pénznek nincsen szaga, vallása, előítélete, a pénz egyformán gurul zsidóhoz, keresztényhez.

Gyönyörű Hebron-virágok virítanak szerte a szalonban, mind fiatal 20 éven aluli s a zsidóság körében van is akkora kelete a portékának, hogy minden keresztény bordélymamát a sárga irigység már kökeményre főzött. Talán ez az egyetlen ház, ami még üzletnek mondható, a többi egy fabatkát sem ér.

Ezelőtt két hete történt meg itt az a nem mindennapi dolog, hogy egy keresztény utazó-kereskedő halálosan beleszeretett az egyik lányba és feleségül akarta venni. Igen ám, csak hogy a nő még ezen a helyen is megtartotta szigorú vallását és csak úgy volt hajlandó a máskülönben nem rossz partit elfogadni, ha az illető áttér a zsidó vallásra.

Nem kell bővebben magyaráznom, hogy ez ma mit jelent Pesten, ahol még a madár a fán is keresztény. A kereskedő azonban nem tudott határtalan szerelméről lemondani és megtörtént a nagy csoda: áttért a zsidó vallásra és kivette ifju feleségét a szalonból.

Forgó Gyula.

A flagelláns R. Jerome

(Az angol Sachi kisasszony — A komorna — A szürke ház és rejtelmek) — Eredeti fordítás

Berlinből jelentik: Nem minden-napián érdekes ülés zajlott le a napokban a G...i ügyészségen. Az ülés érdekességét már az is jelzi, hogy a felmerült esettel szemben a bírák még nem tudtak dönteni.

A vádlott, R. Jerome ellen maga a vádló, Sachi kisasszony tette meg a vádat.

— Nevelőnő voltam, — nyitotta meg a tárgyalást a kisasszony, — de állás nélkül. Hasztalanul hirdetem az újságokban, eredmény nem jött.

— Már teljesen a tönk szélén állottam, mikor levelet hozott a postás, melyben egy R. Jerome nevű egyén másnap délutánra a közeli R. városba hív, hogy megbeszélje velem a feltételeket, melyek mellett gyermekeivel állást nyerhetek.

— Örömmel utaztam be másnap a jelzett városba, hol is hosszas keresés után a levélben jelzett házra ráakadtam. Kissé barátság-talan épület volt ez — egy elhanyagolt major közepén a vároستól messze — de mégis csak állás és pénz.

— Becsengettem, mire egy erős, vállas komorna jött ki s bevezetett egy tágas, pazar terembe. Itt egy elegáns ur ült, szürke szemű s bizony picit — furcsa. Ez egy percig ott táncolt előttem, de leküzdtem; elvégre pénz, állás, nem szabad válogatni.

— Az egyén nemsokára megszólalt

s hangja oly behizelgő volt, hogy minden kétségemet eloszlatta. Nagy, meglepő nagy fizetést ígért s kért., hogy másnap reggel jöjjenek le, mikor is gyerekeit bemutatja. Erre a komorna elvezetett.

Másnap a megbeszéléshez hiven, lementem a házigazdámhoz. R. Jerome egy diván előtt állt és kezében egy pálca volt. Arra a kérésemre, hogy hol vannak a gyerekek, hirtelen nekemugrott és még mielőtt védekezhettem volna, letépte a ruhámat s lábamat összekötözte. En erre sikoltani kezdtem, mire ő felkacagott.

— Haha... Ugyan. Itt ugyesem hallja meg senki.

Majd a kezében levő pálcával — újra perverz dühvel rávetette magát.

Addig ütött, míg majdnem elvesztettem eszméletem — s aztán magáévá tett.

Örjögve rohantam a nagy vasajtóhoz, de be volt zárva, mikor pedig az ablakokon próbáltam kiugrani — akkor láttam csak, hogy vasrács övezte valamennyit.

Bezárkóztam a szobámba, de másnap bejött R. Jerome s újra így cselekedett velem. És ezentul így volt ez mindennap: levetkőztetett és — birt.

Az utóbbi években (mert ez így folyt hat éven át) már közel voltam az elpusztuláshoz: Jerome annyi új perverzséget erőszakolt ki — némelykor komornájával együtt —

hogy képtelen voltam néha napokig járni. Ekkor történt, hogy népszámlálás miatt rendőrtisztek jöttek a házba s én elmondva nekik mindent, végre megszabadulhattam. A bírák ezután a komornát hallgatták ki, aki a következő beismerő vallomást tette:

— Engem Jerome ur a nyilvános házból vett magához. Mivel tisztában voltam vele, hogy mit akar, menekülni akartam, de ekkor egy óriási összeget ajánlott, amely teljesen legyőzött, na meg aztán nem is volt nagy különbség a régi s az új állásom között.

A bírának azon kérdéseire, hogy mit tettek vele és mit kellett tennem, így adja meg a választ:

— Nagyjában éppen azt kellett tennem, amit Sachi kisasszony. Csak komorna is voltam. Esténként R. Jerome szintén saját maga levetkőztetett, miközben szavakat sugott. Aztán összekötözött és megvert, majd más és másféle pózokat követelve kéljelt rajtam. Majd nekem kellett őt megvernem, amit lihegve élvezett s biztatott egyre: jobban, jobban! Sokszor meg sodomiákat, onániát rendezett velem. Más alkalommal meg szintén a veréssel összekötve — perverzséggel kapcsolt — meztelenítéseket.

*

Az ügyészség, mivel az ilyen esetek ritkák, az ítéletet R. Jerome kihallgatásával együtt egy más alkalomra tűzte ki.

C.

Estétől reggelig

— Eredeti kézirat —

A diák nem tudott elaludni. Ideoda hanykolódott és az ágypárnába szorította borzas, álmos fejét. Mily jó lenne egy taknyos szűz!

Maga előtt látta. Milyen érdekesen összefüggő testének minden vonala! Olyan édes, bájos, olyan kellemes és mégis milyen közönséges, milyen egyszerű szép hajával, puha testével, nagy, fátyolos szemekkel! És a teste egymagába véve! Olyan aranyos, olyan meztelen...le...n!

A fiú érezte, hogy ez kín, hogy ez vergődés. Bár csak maga alá gyűrhetne egy elevenné vált ideált! Száz kéjes pozit képzelt el. Arca krétafehér lett, görcsösen markolta a párnát. Tagjai ölmosak lettek, láz gyötörte, buja szépségben vergődött barna fiuteste. Félig fekvő, félig könyöklő helyzetben gondolt a nőkre. A csendbe belezugott a fiú vágya, asszonytalansága. Teste úgy süttött, mintha sugárzó tűz lenne.

Ekkor valahogy öntudatra ébredt.

Felrántotta magát tépelődéseiből. Kezeit homlokára préselte, zavartan nézett körül a szobában, melyet már betöltött a sápadt derengés. A kis asztalkán álló vizeskancsó után nyult, ivott és üldöző felelemben megnedvesítette izzó fejét, egő szeméit. Jobban kezdte magát érezni.

Felkelt és megmosakodott. Mikorára felöltözött, már teljesen nyugodt volt.

bk.

Első szerelem.

Eredeti kézirat írta: Zöldi Henrik.

Malmberg Sigin, a táncos urnak és gömbölyű kis feleségének egyetlen gyermeke épp levetette utolsó pár gyermekcipőjét. Áprilisban volt tizenhét éves s most a gyümölcsfákhoz hasonlóan legszebb, legpompásabb idejét élte, teljes virágzásban állt s ifjúi bőségben a maga végtelen gazdaságát élvezte.

Ahogy mondani szokták, Sigin „édes” leány volt. Nagy, szürke szemeiben félig kíváncsiság, félig az a vágyódó pillantás élt, melyre akkor tesz szert az ember, ha sokat ül egy zsálu mögött, melynek látóköre csak a „főúica meg a „piac”. Reggelente jókedvű volt mint egy igric, de ha a nap alkonyatra hajlott, hangulatába valami kis fájdalom vegyült. Hogy miért, nem igen lehet azt megmondani; aki ezt rögtön ösztönszerűleg meg nem érti, annak az megmagyarázhatatlan

A kis Sigin a piros áttelelők közé tartozott s most künn a napon, a nyári levegőn még pirosabb lett. A vér tisztán és melegen csillant át arca gyöngye bőrén s fiatal teste hajlékony volt, mint a ringó nád-szál.

Az „ujak” közt csakhamar talált egy testi lelki jóbarátnőt s ez az új barátság annyira betöltötte lelkét, hogy jó egy hétig nem volt ideje semmi másra

Maja, a jóbarátnő, szintén tizenhét éves volt, de a nagy városból jött, ahol a levegőt a szerelem bakteriumai itatják át. Amikor egy délután a két padon messze künn a folyó torkolatánál üldögélt, Maja kiöntötte szívét s lángoló szavakkal mesélt „róla”.

„Elragadó, drága egy fiu”. Csak látná egyszer Sigin olyankor, amikor valami igen szépet mond a szerelméről. Milyen szeme van — és milyen édes bajusza. Maja az arcképét is magánál hordta egy kis medaillonban, nelyet éjjel-nappal állandóan a nyakában őrzött.

Megmutatja az arcképét, ha Sigin megigéri, hogy bizalmát egész mértékében megbecsüli s „nem szól a világon senkinek, de senkinek”.

Sigin, amikor a szent medaillon kinyit, megborzongott a titkos boldogságtól s mialatt a fiatalember képét a félisteneket megillető tisztelettel

nézte, rózsás arca a misztikus imádatától halavány lett.

Maja azt is megengedte, hogy a fiatalembernek egy levelét is elolvassa a Sigin szemében most Maja csodálatos nagy és dicső lényé nőtt, mert ily egetostromló tisztelet tárgya volt. Maja csak mosolygott, mintha Sigin egy fényes sikert vizsgához vagy valami hasonlóhoz gratulált volna neki. Idáig ő maga sem gondolta soha, hogy szerelmének története ennyire szép.

Ez a szerelem most ragyogó glóriára tett szert, aminővel idáig egyáltalán nem birt.

És miközben tovább mesélt, az ihlettség is hatott rá: csengő szavakat keresett és meleg, puha színeket talált. Ugy érezte magát mint ha tündérmesét mondana, vagy mint ha szent legendát — de ehhez mégis tulságosan szerencsés volt a történet vége. Egészen meg volt hatva, amikor Sigin átölelte s lelkesülten így szólt:

— Te mindezt átélted? Te nagy vagy, Maja!

Maja kissé szégyenkezőnek látszott, de majdnem úgy találta, hogy Siginnek igaza van. Kebléhez szorította a drága levelet s könyek toltak szemébe.

Aztán elváltak s Sigin hazatért. A fejét lehajtotta és egyenlőtlen, apró lépéseket tett, mintha nem törődne azzal, hogy lábainak ura legyen

Itt-ott lopva s aggodó pillantással feltekintett s el volt ragatva a nyári est álmodó, puha szépségétől. Mintha még sohasem látta volna ezeket a virágzó, néma kerteket s átlátszó levegőt, amelynek kékjétől a tetők vörös téglája oly élesen elvált.

A madarak csicseregtek; látta, hogy fészkeik szélén csacsognak s valami csodálatos ürességet érzett, valami vágyat, valami szegénységet s úgy találta, hogy végtelenül kár a jó kis Siginért, aki a mindenség egész nagy harmoniáján s minden örömen kívül áll.

Miért jár most oly egyedül és elhagyottan, mintha neki meg volna tiltva a boldogság kapuján belépni? Tudta, mit felelne erre a panaszra a mama.

„Várj csak édes leányom, majd a te időd is eljő.” De Sigin már nem győzött tovább várni; most van itt az ő ideje, épp most, mint ahogy Majának is. Fejét mélyen lecsüggesztette s tapogatózó, bágyadt álmai egy képzeleti alakot fontak körül, valakit, akit „igazán, végtelenül” lenet szeretni.

A Malmberg tanácsosékkal szomszédos kert Bratt polgármesteré volt s a két család gyermekei régebben át-átmásztak az alacsony kerítésen, hogy együtt játszanak. A három Bratt-leány már teljesen felnőtt s a családi fészkekből kirepült

De Henrik, a Bratték diákfia a vakációt otthon töltötte. Szép fiu nem volt Henrik: lenszőke, szeplős és csontos Minden mozdulata után mintha hihetetlen fáradsággal illesztette volna hosszú testének tagjait az eredeti helyzetbe.

Amint Sigin most hazaért, Henrik a kerítés mellett az öreg almafa alatt ült és olvasott. A fáradt napsugár gyöngye fényt vetett diáksapkájára s rózsaszínű csikot festett a fehér bársonyra.

A fa egy virágzirmot hullatott világos kabátjára. Amint a nagy könyvet térdein felülve ott üldögélt, volt valami kolostori béke egész alakján. Sigin apró lépteinek hallatára megfordult, elpirult, udvariasan leemelte sapkáját s nagy ivet írva le vele a levegőben, visszahelyezte előbbi helyére.

Sigin is elpirult. Máskor, ha „Bratték Henrikjével” találkozott, ilyesmi nem történt vele. A kerítés mellett Sigin megállt s hirtelen leirhatatlan vágyat érzett arra, hogy átmásszék a kerítésen s leüljön a bütökös almafa alá a padra. De nem várt.

A háterben egy orgonalugas állt, amelyikben ő meg Henrik kiskorukban papát-mamát játszottak. Épp az jutott most Sigin eszébe, hogy egyszer születésnapot játszottak, apró süteményeket sütöttek, azokat egy babakocsira rakták, hogy azután az egészet — egyszerre megegyék. Vajjon emlékszik-e erre Henrik? Nem, azt nem fogja megkérdezni.

— Szabad átjönnöm s egy kicsit elbeszélgetni veled Sigin?

— Hogyne, csak gyere.

Hallatlan, hogy mihelyt ma a száját kinyitja, elpirul. Milyen jól fest különben Henriken a diáksapka, hogy ez a fiu most itt áll az alkonyatban, nem is tudta, hogy Henrik őt mindig szerette, Henrik nővérei ezzel mindig ingerelték, mignem

annyira haragba jött, hogy ütött s harapott dühében. Most erre ugy gondolt, mint valami megbocsáthatatlan gyerekségre.

Henrik átvetette magát a kerítésen s mindketten szóltanul leültek az orgonalugasba. A véletlen úgy hozta, hogy egyazon sarokba ült a tekintetük.

— Nézd csak, itt van még a deszka, amelyikre konyhaedényeinket tettük, amikor gyerekkorunkban főzőcskét játszottunk — mondta Henrik vidáman.

— Az ám. Emlékszel még, hogy itt játszottunk?

— Hogyne. Te voltál a kis feleségem.

— Igen, azt hiszem ezt a gyerekek mindenütt játszá.

— Valószínű.

— Hát csónakázunk-e az idei nyáron, Henrik?

— Szívesen. Ki mersz velem jönni kettesben a vízre.

— Ki. De mért ne mennénk ki többen?

— Legszebb volna mégis kettesben.

Sigin lefosztotta az egyik orgonagalyacskát úgy, hogy most egész öle tele volt világoszöld, husos levelekkel. Aztán érdeklődve játszott zsákmányával s állandóan felfelé, a lefosztott galyacskára nézett.

Henrik viszont oly energikusan dörzsölgete tenyerével a térdét, hogy az szinte masszázsnak is beillett. Végül azt kérdezte:

— Ugy-e nem haragszol rám, Sigin?

— Mért haragudnék?

— Mert előbb kettesben való csónakázásról beszéltem.

— De ugyan, Henrik, hogy gondolhatsz ilyet. Én ugy találom, hogy igazad van.

Henrik a füle hegyéig elpirult s egyszerre egész pontosan tudta, mit mondana legszívesebben Siginnek, de oly szegény ember volt ő, hogy még azokkal a szép kifejezésekkel sem rendelkezett, amikbe mondani valóját takarhatta volna; fájdalmasan tisztán látta, hogy épp a csiszolás adja meg a gyémánt értékét — s valami hasonlót jelent a szó hatalma a gondolatban. Az ő szavai azonban nehézlábuak, lusták voltak megakadtak többnyire már a fél uton. De történjék most akármí, ki kell rukkolnia mondókájával. Így aztán hirtelen és keményen, mint mikor valaki az árokszélen vigyázatlanul lekaszája a virágot, bukkant ki Henrik ajkán a szó:

— Sigin, én téged végtelenül szeretlek.

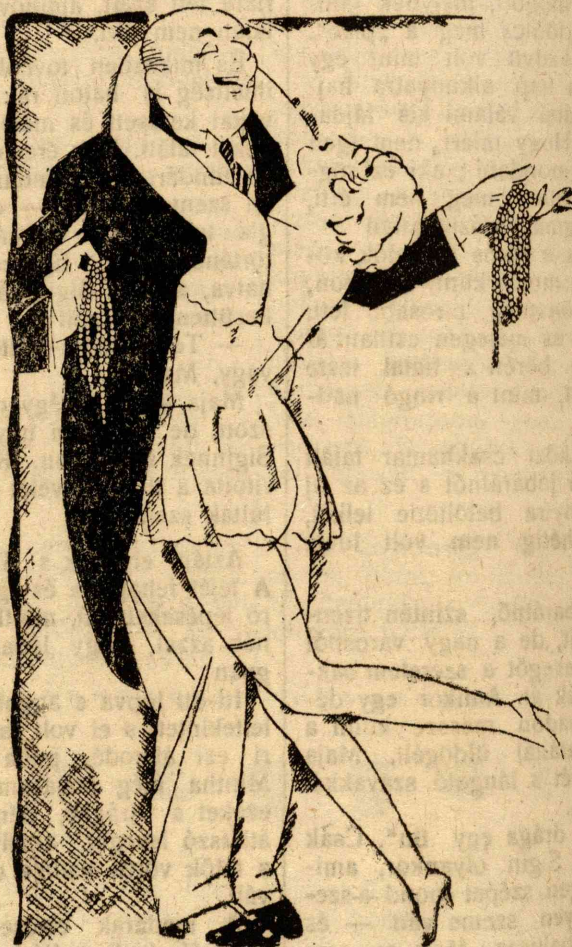
— Én is szeretlek téged.

— Ó, de nem úgy, ahogy én, azt tudom. Ha megpróbálnád, hallt Henrik szegény térdei ujjabb masszázskézelésnek estek áldozatul s szavai felmondták a szolgálátot.

Sigin egész csendesen ült a helyén, de szíve hevesen dobogott s hirtelen oly boldognak érezte magát, mintha valami nagy kincsre tett volna szert. Egykori játszótársa iránti

gyöngéd, szintelen rokonszenve az óra hangulatában olyan érzésé nőtt, amely lelkét egészen eltöltötte s erőn ifju fantáziája új távolságok felé terjesztette ki szárnyait. Neki is lesz most titokban kire gondolnia; ő is medaillonba fogja Henrik arcképét rejteni; éjjel-nappal fogja azt hordani s ha Maja szerelmeséről beszél, ő ugyan olyan nyelven fog válszolni. Most már a gazdaság közepe pette ő sem szegény többé, ő sem áll egyedül, ő sem elhagyott

(Folytatjuk.)

Hűség

— Hajlandó vagy-e nekem örök hűséget esküdni, akkor tiéd ez az ékszer.

— Hogyne! ebben már óriási gyakorlatom van.

AUTOMATA - TANGÓ

— Brandstädter Károly regénye. —

VIII.

Ha nem fogtam volna oly gör-
csösen mind a két kagylót, biztos
halgatodzott volna a másikon.

— És a végén ő jött volna ide.

— Azt nem de borzasztóan ösz-
szeszedott volna. Nos és nem lett
volna igaza? Én, egy szolid nyárs-
polgárcsalád lánya találkán egy bá-
róval!

— Ez az első randevuja?

A lány vigan felnevetett és majd-
nem rakoncátlanul mondta.

— Minek tart engem, báró ur?
volt már négy vagy öt találkám,
mindig... mással!

Arthur maga előtt vélte látni Raj-
nay gunyos arcát. Ugy tűnt fel ne-
ki mintha egy kijózanító, hideg kéz
simulna át arcán.

30.

Wanda nagyon is jól észrevette a
kinos meglepetését:

— De hisz mondom, hogy min-
dig mással, — mondta még jobban
nevetve. — Nem érti báró ur? az
első találka után mindegyiktől elég
volt nekem örök időre!

— Igazán?

— Igazán!

A szép szürke szemek kibírták
kutató tekintetét, de ennek súlya
alatt eltűnt a nevetésük. Komoly
lett és végül zavartan, elfogodottan
elfordult. Ekkor forró szerelem lob-
bant Arthurban. Megfogta a lány
kezét és megszorította.

— Ne, — hebegett halkan a lány
és sötét pir borította az arcát. De
nem vonta el a kezét.

Anélkül, hogy észrevették volna,
behajlottak a népliget járatlanabb
ösvényeire és szóltanul mentek a
gyéren világított tájon. Imitt-amott
elsurrant mellettük egy ember és a
körutról zajos láрма szűrődött a ha-
vas ligetbe. Fáradtan küzdött a gáz-
lámpások homályos fénye a fekete,
halk fák árnyaival és csak helyen-
ként futott át egy villanás a hóval
nehezen takart ágakon.

31.

Mint egy barátságos védő ölelte
körül a két emberfiát a csend, ame-
lyek úgy szerették egymást és tud-

ták ezt, anélkül, hogy először be-
kelletett volna valniuk. Vannak per-
cek az életben, amikor az ajkak nem
beszélgethetnek, mert a szívek meg-
mondanak mindent egymásnak. Ilyen
percek ritkák és értékesek, mint a
monda kárbunkulus kövei. A lélek
rejteken lelnék zugot és ha egyszer
nagyon sötét és hideg lesz az em-
ber körül, akkor azon mesekövekhez
hasonlóan szállnak fel az emlékezés
mélyéből és meleg, örök fényükkel
elővarázsolják a fájdalommal össze-
préselt ajkakon azt az álomszerű,
boldog mosolyt, mely alatt eltűnnek
a jelen gyásza.

Kéz a kézben mentek és élvezték
a percek kékjét. És akkor a férfi hir-
telen megállott.

— Olvastam a levelét, — sugta.
Széltében nem látszott ember és mé-
gis sugdosnia kellett.

— A... a... levelemet... én... én
itt már megakadt.

— Wanda! — És még egyszer
megismételte a nevet, még halkab-
ban, még bensőségebben... —
Wanda!

A lány nem felelt. De karcsu tes-
tén átvonaglott egy remegés és ami-
dön a férfi ovatos kézzel arcocská-
ját fe emelte, forró tekintetében né-
zett, mely kiizzott egy könny fátylon
keresztül.

Ekkor két karját köréje fektette
és lassan magához vonta.

— Wanda!

Szemeik egymásból szívták sze-
relmük szent vallomását és így ke-
resték egymást az ajkak is.

— Szeretsz egy kicsit, lány?

— Igen... igen...!

Majdnem ujjongva kiáltotta ezt és
a férfi egyszerre a lány puha kerek
karjait érezte nyaka körül.

— Igen, te... te... mert terád
vártam egész életemen, — hebbeget
egy izzó csók alatt.

32.

A férfi első pillanatra majdnem
meg volt lepve ettől a hirtelen ki-
törő szenvedélytől, amit nem is té-
telezett volna fel a csendes lány-
ban. De aztán ott érezte testén a
lány fiatal, telt idomait, mellén a
lánykebel hullámszását... és a kéjes
boldogság kiáltásával magához szo-

ritotta. Így áltak, száj a szájon, test
a testen, hosszan és egész létük ösz-
szetömörült ebben az egy csókban.

Halk szélfulvatat csörtett a fákon
át. Valahol nagyott cuppanva hullt
le egy hótömb és felijesztette őket.

— Az isten szereimére, hány óra
van? — kérdezte a lány félénken.

— Háromnegyed hét!

— Istenem, haza kell mennem!
Pont félnyolckor vacsorázunk:

— Még egy percet!

— Nem lehet, igazán nem! Ezt
a boldog két órát tán szemrehányá-
sok és kutató kérdések rontsák el?
Haggyon kérem mennem! Hisz me-
gint látjuk egymást!

Milyen bensőség, milyen oda-
adás feküdt a szavakban! Arthur
keblében felfakadt valami őseberi
hörgés és még egyszer karjaiba von-
ta az izzó lányt. Megint így feküdt
rajta, megint érezte a szűzies test
parázsát.

A vágy felébredt benne, kezei át-
tévedtek a keblén, beletolodtak a
kabátba és a finom emlők után ta-
pogatodztak, melyeknek bimboját
bluzának fehér flanelján át érezte.
A lány összevonaglott ezen érintés
alatt, de nem védekezett, szemeiben
ezt olvashatta a férfi:

— Vegyél el... hisz a tiéd va-
gyok!

33.

Végre azonban kitepte magát.

— Drágám, egyetlenem, — kö-
nyörögte, — nézd, légy jó hozzám.
Hisz el kell mennem... hagyj men-
nem. Nem látod, hogy saját erőm-
ből ezt nem tehetem.

— Mikor látlak.

— Nem tudom. Nálunk sosem
tudhatom mikor szabadulhatok. Majd
irok neked!

— Eh, irni! Tudod mit telefonálj
vagy a Metropolisba vagy a lakásom-
ra. Alattam borozó van. 9—96, a
tulajdonos majd elhívott engem. Ha
időd van, felhívsz!

— Tehát jó. Talán már holnap
tudok. Talán csak holnapután. Ta-
lán csak egy hét múlva. Avagy a
jövő évben. Sőt lehet, hogy a má-
sik életben.

A pajkosság nagyon jól állt neki
és Arthur láthatta, mily szépek let-
tek a komoly, szürke szemek, ha
nevettek. A köruton megálltak.

— Így drágám, most a villamos-
sal utazok. Muszáj kissé egyedül
lennem. Tudod, máskülönben nem
gyurhatom le az örült izgalmat
és otthon leolvassák az orrom

hegyéről, hogy boldog vagyok. Boldog vagy?

Ekkor egy pillanatra megint komoly lett és szemei a férfit keresték.

— Igen, az vagyok, — mondta. — És ha tudok, telefonálok!

Azután eltűnt a tömegben.

Rajnay elfogadta Arthur tanácsát. Irt Gabynak egy levelet, melyben látszólag belement a lány szándékaiba. De még egyszer házon kívül akar vele oly dolgokról beszélni, amiknél a lány szülei akadályok lennének. Legyen másnap hat óra-kor a hősök szobránál.

Másnap Rajnay pontosan hatkor ott állt a szobornál és kutató szemekkel nézett minden villamoskosziba. De egyik kocsí jött a másik után. Tömegek szálltak ki, de Gaby nem. Percről percre nyugtalanabb lett és dühösebb.

Hirtelen vállára ütött valaki... Gaby.

— Na végre! — mormogta Rajnay.

— Ez csinos fogadtatás!

— Tán még térdre huljak, mert félóráig várakoztatott? Ha még soká álltam volna itt, tisztára megfagyok.

— Nem jöhettem előbb, mert fontos bevásárlásaim voltak.

— Hisz irhatott volna.

— De hisz a szabónőhöz kellett mennem!

— És ezért én hőemberré válljak?

— Ha még tovább morog, itthagynom.

A férfi gégejében ott szorongott a düh, de legyőzte indulatait. Ahogy Gaby így előtte állt hatalmának tudatában, Rajnay megállapította, hogy ez egy olyan nő, akit megcsókolunk azután gyűlöljük.

Gaby, — mondta a férfi, — Gaby, elfelejtetted a bált?

— Hagyon, — lökte ki a lány, — erről hallgasson, ha nem akarja, hogy itt hagyjam.

— Jó! Hová akarja tehát, hogy vezessem?

— Istenem, de naiv ön Haza kell mennem. Avagy azt hiszi, hogy egész éjszaka kint lóghatok az utcán?

— Na nézze Gaby, ne legyen ilyen kegyetlen.

— Elégedjen meg ennyivel. Más ennyit se kap. Ön az első férfi, aki randevut kap tőlem.

Rajnay hangosan felakart nevetni, de féken tartotta magát.

— Igaza van Gaby! Soha többé nem teszem. Tehát elkísérhetem a lakására?

— Igen, ha engedelmes!

— Fogok akkor egy csókot kapni?

A lány diadalmasan felnevetett.

— Talán!

Egymás mellett haladtak. A hó arcukba repdesett és finom tükkel tetoválta bőrüket. Rajnay a lány karjai közé tolta az övét, hogy támassza.

Eközben érezte a test diabolikus melegét, érezte, hogy milyen dus az a com, amelyekhez minden lépésnél szorult. Tüzeesebb és tüzeesebb lett, percről-percre. És csudaszép, hizelgő bókokat mondott a lánynak. Közben megfigyelte. Mosolygott a férfi. Nem, ez a nő nem veszedelmes ellenfél. Amilyen rossz és ravasz volt, olyan buta. A bókok húságára hatottak. Legyőzve, zavartan haladt a férfi oldalán. Keble hullámozott, arca izzott. Ez már nem volt a büszke Gaby, hanem engedelmes viaszok a férfi ujjai között.

— Gaby, néz rám!

— Haggyon, kérem haggyon!

— Gaby, hát nézzen rám!

Ekkor feléje fordultak a barna szemek. És nem találtak visszatetszésre.

— Elfelejtetted a bált?

— Nem... nem...

— Tudod, hogy mit esküdtél nekem?

— Könyörgöm, hogy...

— Tudod, hogy mit esküdtél nekem?

— Igen... igen...

Rajnay megragadta Gaby karját és teljes erejével megszorította, hadd érezze testileg is a férfi szenvedélyét. És Gaby elkábult. Még sohse bánt vele férfi ily kurtán, parancsolóan. Mind siránkoztak és könnyöztek. Ez itt oldalán más, egy erős, ellentáthatatlan. És titkos ujjongással tartotta ki a rémes szorítást.

Kimondhatatlan kéjjel bírta rá magát a brutális erőre.

Es a férfi belsőleg nevetett. Egy nő, mint minden más. Egy pár frázis miatt feladja a várt. Kielégíti magát és futni hagyja. A lány vonaglott, remegett.

Rajnay egy tépéssel berántotta egy kis sötét oldaluczába, egy sötét kapualj elnyelte őket.

— Te... te... — és vadul szorította a férfi Gabyt.

A lány most már mindent enge-

dett. Forró, izzó remegés rándult a testén. Ott érezte a férfi kezét a szoknyája alatt. Ijedi kiáltását csökből fojtotta Rajnay.

— Megörjitesz! üvöltött Gaby.

Ettől kezdve minden héten háromszor találkoztak. Gaby vadul, meggondolatlanul élvezett. Örült orgiákat ünnepelt a két fiatal lény egy szállodai szobában.

— De szerelemről sohsem beszéltek, csak a két láncolta őket egymáshoz. Ha csókolódtak, belkük halott maradt. Nem volt idejük érzélgős szavakhoz. Levetkezés és rajta! Mig halálosan kimerültek. Akkor ruháikba bujtak és elváltak.

Pár hónapra rá Wanda és Arthur elvették egymást. A szülők késő örömmel adták a beleegyezést, miután a horpadt mellű közben olyan tüdőbeteg lett, hogy elment egy svájci szanatoriumba és nem gondolatott házasságra. Arthur és Wanda nagyon boldogok voltak, akármilyen banális hangzik is az ilyen már megszokott és az olvasótól megunt befejezés.

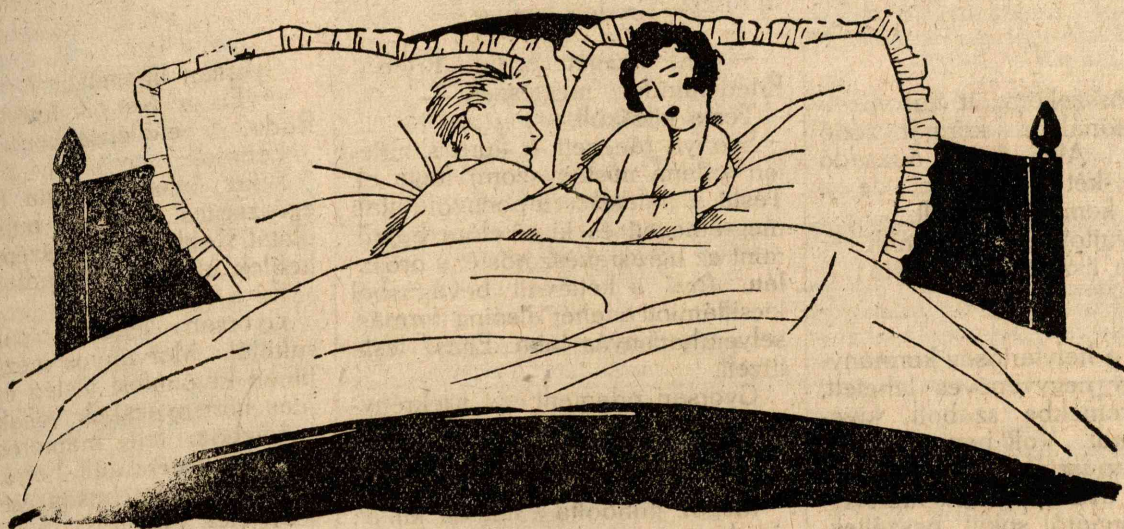
A Gaby meg babyt kapott Rajnától? Ezt nem sikerült bebizonyítania a főtárgyaláson. És a vérpróbát akkor még... hála az égnek nem ismerték.

A jó és buta Walther meg elvette Judithot és körülutazgatták még párszor a világot.

Vége.

CI SE FENYO

Beszélgetés az ágyban.

— És mondd, miért bámulsz úgy rám, mint borju az új kapura?

— Tudod mit, én nem is vagyok olyan borju és a kapu nem is olyan új.

Kohn János

szobafestő és mázoló,
Timisoara, Gyárváros, Magyar
ucca: 17. sz.

Elvállal mindennemű e szakmába tartozó munkát u. m. épület és szobafestést művészi tervek szerint.

Mázoló munkálatokat a legrövidebb idő alatt jutányosan és pontosan elvégez.

Hölgyek egymás közt.

— Mond drágám mitől van oly szép arcbőröd?

— A Madonna krémről?

— Hol vetted?

— Az új belvárosi Madonna gyógyszerárban, szemben a Mühle virágüzlettel.

**URAKNAK
TUTOR**

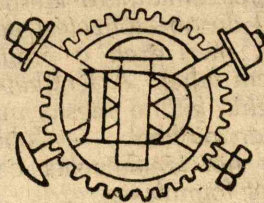
gummióvszer legfinomabb paragummiból, varrás nélkül és elszakíthatatlan, kipróbálva és mindenki által ajánlva. Utólérhetetlen minőség, tökéletes biztonság minden darabnál.

Kapható minden szakmabeli üzletben, vagy diszkrét csomagolásban mindenkor frissen megrendelhető: **Farmax-nál Brasov, Postafilók 53**

Szétküldés utánvételt franko, a belföld minden postaállomásához. Az eredeti csomagolás négy dobozt, teljesen költségmentesen.

— **Nagybani szállítás** gyógyszeráraknak, drogériáknak illatszerkereskedéseknek és borbélyüzleteknek:

AMPHORA R.-T., Brassó utján.

„DUPLEX”

vas- és fémipari tömeg-
árugyár és Kereskedelmi Vállalat

Timisoara IV. Str. Pop de Bazești (Eötvös) 32.
Szegecs a legjobb Siemens-Martin anyagból. —
Verseny kivül!

S Z O N Y A

— Eredeti kézirat —

I.

Véres, összekötözött fiut vezettek a katonák a kormányzó palotájába. Alig fedte duzzadó tagjait egy-két ruhadarab, de a szemében kemény dac ült.

— Felgyújtotta az arzenált — jelentette a tiszt. — Anarkista!

II.

Szonya, a helytartóság kormányzóje úgy negyvenéves lehetett, de teste remekbe szabott, kíváncsú maradt. Volt benne valami az orosz puszták vadságából s valami az asszonyi tigrispuhaságból. Éji orgiáról sokat beszéltek.

III.

— Engedjétek be!

A fiu belépett. Teste meztelen, szegéből kivakított boldog tűzben égő szeme.

Szonya felállt.

— Miért gyújtottad fel az arzenált?

A fiu szeme még jobban felcsillogott.

— Csak... Csak csupán azért, hogy idehozzanak és... lássalak téged.

Az asszony negédesen felnevelt:

— És ezért a fejed is megkockáztattad?

— Óh, lihegett a fiu. Érted... Érted mindent megteszek.

Teste kifeszült.

Szonya ránézett a fiura s hirtelen valami nőstényszomj fogta el. Teste a palástszerű pongyola alatt megremegett és kissé előre hajolt, mint az ugrásrakész nőstény oroszlán. Alul a kettévált bevágásból kicsillámlott a fehér alsóing formás, selyemharisnyás lába. Egész teste tüzelt.

Gyorsan odament egy szekrényhez s kivett egy üveget. Odavitte a fiuhoz:

— Igyál!

Megöl, gondolta a fiu, de kiitta: érte!

Egyszerre zsibbadás fogta el. Nagyon álmos lett. Mintha az egész terem forogna, forogna: gyorsan és egyre. Kábultatos érzések... A kötél vágja meztelen, csupasz husát. Vágja. Aztán nem. És egy kar mintha lebegne. El-esik. Valaki... Egy forró illatos test hozzáhajol. Felemeli a pamlagra. Aztán vége...

IV.

Szonya nézte a divánon fekvő elkábitott testet. Az elgyötört, tépett, véres testet. A piros ajkakat. Az erős melleket.

Vágy fogta el. Vad kielégülétlenséget érzett.

Gyorsan lihegett.

— Ez a test... Ajak... Így... Bódult tehetetlenségben... Lehajolt.

Ajka kéjesen szivja be a fiu egészséges testének buja, férfias illatát. Keblei, a csodaszép asszonykeblek pihegve duzzadtak meg.

Ez a fiu...

Gyorsan ledobta palástformájú ruháját. Márványos meztelen, grjítően kíváncsú testén csak selymes harisnyácskák voltak.

Lázban, félig mámorosan a fiu gyötrött testére dült. Forró véráram fogta el, amint husán érezte a fiu meztelen tagjait.

Ajka, mint egy prédaéhes valami, a fiu vértelen ajkára tapadt. Teste mintegy hozzáfört. Edes pihegett az odaadástól.

V.

A fiu felébredt a kábulatból. Ajkán beteljesedett, boldog mosoly játszadozott. Igen... Nem álom... A forró test... Igen... Valóság...

Rugalmasan dobta fel magát s adta vissza az asszony karcsú, fehér testének vágyát.

Boldog extázisban sutlogta az isteni, csodaszép asszony nevét:

— Édes... Szonya... Szonya...

Carlos.

A női akt fényképek

Miként lapunk régebbi számaiban is bejelentettük, karácsonykor egy rendkívül érdekes és diszes kiállítás, művészi női akt fényképsorozatot adunk ki, melyre előfizetést nyitunk. Mióta ez lapunk hirdetési oldalán megjelent, minden oldalról kapjuk az érdeklődő leveleket, melyben a fényképek felől bővebb információt kérnek tőlünk. Mivel minden egyes levélre válaszolnunk nem lehet, ezuttal külön cikk keretében közöljük, hogy a női akt fényképek karácsonykor jelennek meg és ezekből 1000 darab készül külföldön. Az ezer darab fénykép tízes csomagolásban kerül előfizetésre, tehát erre mindössze 100 előfizetést vehetünk fel.

A fényképek ára egy-egy tízes sorozatnak 300 lei, 65 c. kor., 125 dinár.

Románia területén utánvét mellett küldjük, míg külföldi olvasóink a pénzt lapunk belső címlapján megnevezett bankokba folyószámláinkra küldjék be posta útján.

Tekintve, hogy mindössze csak 100 darab előfizetést vehetünk fel, kérjük olvasóinkat, hogy a megrendelést mielőbb tegyék meg, mert ezek a fényképek — mint említettük is — külföldön készülnek és utánna rendelni nem lehet. A fényképek egytől egyig eredeti felvétel után készülnek, valamennyi művészi kivitelű, kitűnő mestermunka, mely forgalomba sehol sincsen és nem téveztendő össze silány utánzatokkal. — Jobbára gyűjtők és műbarátok részére rendeljük mi is aki szereti a szép női fényképeket és a plasztikusan szép testeket, annak ezek a képek igazi művészi élvezetet fognak szerezni. (Bővebbet lapunk 20. oldalán.)

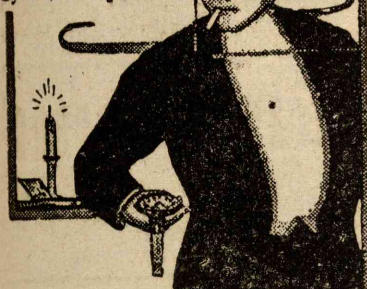

LEHRNER

órás és ékszerész

Temesvár

Gyár., Fő-u. 29

Aranyos-Gyéresen

az átutazó közönség

Szóherra Mihály

pályaudvari fodrász és manikűr
szalonjában

minden héten

megveheti a legjobb Kávlárt.

Megjelent és mindenütt kapható

Bodó Sanyi

(Rózsika szerzője)

Aranka és Rézike

című könyve

Hirdetéseket felvesz a szerző — Bodó
Sándor — București, Occident 37.

„Rapid” Garage

Gépipari- és vízvezetékszerelési vállalat. Autók, motorok, traktorok és gőzgépek szakszerű javítása. — Vízvezeték és csatornázási szerelések.

TIMISOARA IV.

Csillag ucca 28. szám.

Főmunkatárs: Brandstädter Károly
és Lelik Ferenc.Nyomatott „Union” Gal Manó könyv-
nyomdájában Lugoson.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd sor

Modern frizurák, Henne-féle
hajfestés. Külön női és férfi
manikűr-szalón. Kosmet. intézet

Kern Pál

bőrkereskedő Timisoara Gyár. Fő ut 22
Fiók: Jimbolean.

Sokszor meggyőződéshez vezetett, hogy

karkötő órák javítását

legjobb szaktudással végzi:

Gács Ferenc órás

Timisoara Erzsébetváros Király-u. 26

Amerikai „Royal” - gépek vezér-
képviselőjeSokszorosítást és
leírást vállalunk.

„METEOR”

Írógépszaküzlet. Új és használt
írógépek raktára. —

Írógépjavitó műhely. —

Timisoara-Cetate, Str. Eminescu (Zápolya-u.) 4. Telefon 23-54

Majthényi Károly

vívész, villany- és csatornázás
szerelő

Telefon 11-29

Timisoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házitelefonszerelés és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

„Aradi Közlöny”

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Lapunk kiadásában karácsonykor jelenik meg egy érdekes szalon női akt fényképgyűjtemény, mely páratlan a maga nemében

A női akt fényképek

Lapunk előzetes megrendelésére Franciaországban készülnek és egyenlőre 1000 darab, tizes csomagolásban érkezik címünkre. Az ezer darab fénykép e mai számunkkal előfizetést nyitunk, melynek 10 drbja 300 lei.

10 darab tehát 300 leibe kerül

olyan fényképekből, amelyek a legkitűnőbb párizsi fényképész szalonok intim műtermében eredeti felvételek nyomán készültek, gyönyörű jelenetekkel, mesteri kidolgozásban, direkt erre a célra szerződött modellekkel.

Akik szeretik a szép női fényképeket, akik élvezetet találnak a plasztikusan szép női testekben, főleg, akik az ilyen ritkán beszerezhető fényképeket gyűjtik, azoknak feltétlenül sok kellemes és tényleg élvezetet szerző órákat fognak képezni ezek a fényképek. Mint-hogy pedig csak 100 előfizetést vehetünk fel erre, kérjük olvasóinkat, hogy az alábbi megrendelő lapot vágják ki és azt olvashatóan kitöltve mielőbb küldjék be lapunk kiadóhivatalának.

Külföldön: 65 c. kor. és 125 dinár, mely összeg a lap belső címlapján megjelölt bankokba ott elhelyezett folyószámlánkra küldendő be

Megrendelő lap.

Tekintetes Kiadóhivatal!

Alulírott megrendelem a Kiadásukban megjelenő Szalon női akt fényképekből egy csomagot — 10 darab — és kérem, hogy azt címemre 300 lei utánvét mellett, december 15-én a megjelenéskor megküldeni szíveskedjen.

A fényképek árát, 65 c. koronát, 122 dinárt (Kassai bankjukba, folyószámlájukra beküldtem postán és a postafeladóvevényt mellékelem.

Tisztelettel:

(olvasható aláírás)

Lakik:

(olvasható pontos címet kérünk!)

— Kérjük ezt kivágni és a kiadóhivatalnak borítékban beküldeni. —

Ez ma a nóta:
Legjobb lap
A ROKA
Szerkeszti
Áts Józsa,
Kilenc hónap óta...

Vizumokat és más meg-
Bukarestbe 36 ora alatt elmé-
PINKERTONBOY
Timisoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej krémet
Liliom-pudert
Liliomtej szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

Joszt József

uri és női cipész. Timisoara 11, kerület
Széna-tér 8 Férfi és női cipők mérték után
pontosan készülnek. Javításokat soron ki-
vül elintéző.

DURA

elektrotechnikai és mű-
szaki vállalat. Galván ele-
mek gyára. Telefon 54
Timisoara Fabr. Calea
Buziasului-12

Podráczky Ferenc

bőrbutorkárpitos
készít stipandó garnitúrákat és
bőrbutorokat

Timisoara, Gyár., Andrassy-ut. 2

PERFEKT a legjobb
készíti
poloskálró

Schunck

drogeria

Timisoara, Str. Dacilor No. 24
Telefon 13—30

A bajusz a
nőt öregíti

Eltávolíthatja
biztos, garan-
tált szerrel 3
perc alatt. 1
üveg 20— Lei

Használat
előtt — után

Minden szépi-
tő, pip-re, par-
fumeria és rövidáru cikkek legol-
csóbban a Nicotin féle „PARI-
SIENNE” Áruházban kaphatók.
Timisoara I. Str. Avram Iancu 4. (Taka-
rékpénztár utca)

IV. évf. 39 SZ.

Ára 20 lei, Bukarestben 25, 3 c. korona, 8 dinár,
50 osztr. garas. 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning

— Megjelenik minden kedden.
Timisoara, 1926 évi szept. hó 28

Tipografia „Union” Gál Manó villanyerőre berendezett könyvnyomdája gyorsajátójának nyomása, Lugoj.